

saaledes som nede i Syddjælland, vil man gerne benytte Skovene som Baggrund for at opfangne Kugler, men det har vist sig, at ikke saa ganske saa Gudsejere have nægtet os at styde mod deres Skove, medens vi med Lethed have kunnet saa Lov til at benytte Markerne, der grænse til Skovene, og som i Reglen ere Bøndernes Jord. Jeg synes, at der maa kunne gøres noget i den Retning, og jeg synes i det hele taget, saaledes som Hærens Ordning nu er, og som vi alle ønske, den maa blive i Fremtiden, at der nok kunde gøres noget mere for Skytteforeningerne.

Jeg har endnu et Spørgsmaal, en Sag, jeg gerne vilde bringe paa Omtale med det samme, jeg har Ordet. Det angaar noget paa Indtægtsfiden, nemlig Bygningsafgiften. Der er opført blandt Indtægterne som formodet Indtømt af Bygningsafgiften 2,773,300 Kr. Det er jo ikke nogen lille Sum, og det er naturligvis meget godt, at Pengene kunne bringes ind, men man skal ogsaa lægge lidt Mærke til, paa hvad Maade de komme ind. Det ærede Medlem for Svendborg Amts Iste Valgkreds (N. Jensen) ophyste, at Bygningsafgiften var stegen i de senere Aar med 63 pCt. Det er jo en forbavsende Stigning, og man undres paa, hvorfra det kommer. Jeg ved naturligvis ikke, hvorfra det kommer, men saa meget har jeg lagt Mærke til, at man i Generaldirektoratet for Skattevæsenet ikke tager det saa nøje med Hensyn til, hvor man opkræver Bygningsafgiften. Man er i alt Fald uhyre meget om sig for at saa alt tænkeligt, hvad der kan bringes ind paa den Maade, næsten mere end der strengt taget er lovligt. Saaledes finde vi i Lov af 16de April 1873 § 4 angaaende nogle Friheder for Bygningsafgift den Bestemmelse: „Fritagne for Bygningsafgift ere ligeledes Skytteforeninger og lignende Foreningers Dvelfeshuse.“ Det er imidlertid bitterligt, at man over en lav Sko har indkrævet Bygningsafgift af Skytteforeningens Dvelfeshuse, i alt Fald i Præsto Amt, hvor jeg er kendt, har man gjort det. Nu skal jeg ganske vist tilføje for at være Sandheden tro, at naar vi have ansøgt om Fritagelse — det have vi maattet gøre — og godtgjort, at Huset kun benyttedes til Dvelfeshus og til et enkelt Foredrag i en Foredragsforening, ere vi ogsaa blevne fritagne og have faaet Pengene tilbage. Men det viser alligevel, at man er godt om sig for at staffe Penge ind paa den Konto. Jeg skal nævne et andet Eksempel, og det var egentlig det, jeg vilde paatale. Man er nemlig gaaet saa vidt, at man har opkrævet Bygningsafgift af Kirker. Det er meget paafaldende

og forunderligt, thi Bygningsafgiften er jo en Næringsafgift, saa man kan ikke rigtig godt begribe, hvorledes Generaldirektoratet for Skattevæsenet kan finde paa overhovedet at beskaffe en Bygning, som bruges til Guds-tjeneste og intet andet, med en Næringsafgift. Det er dog ingen Næring, at samles i et Guds-hus, i alt Fald ikke den Slags Næring, som det var Meningen at beskaffe. Det har man dog gjort, og det gør man fremdeles, man kræver Skat af de Kirker, som staa uden for Statskirken. Der findes jo adskillige saadanne Kirker, som trods det, at Menighederne ikke have nogen som helst fra Statskirken afvigende Tro og Mening, men ere Lutheranere altsaa ligesom Statskirken Tilhængere, dog staa uden for, fordi de ikke have villet søge Anerkendelse ifølge Valgmenighedsloven. Der er de saakaldte Grundtvigiske Frikirker. Vi have ikke saa faa af dem, der er en paa Mors, en i Høve, en paa Stevns og flere andre. Disse Kirker beskaffer man og paalægger dem Bygningsafgift. Jeg synes nu, ganske bortset fra det forunderlige deri, at dette er strengt nok, og at det kan være haardt nok for disse Menigheder, naar de skulle betale alt det øvrige, vi maa huske paa, at de Mænd og Kvinder, som ere Medlemmer af disse Menigheder, maa skatte og skulde til deres Sogneskatter, altsaa til Statskirken, lige saa fuldt som enhver anden af Sognets Beboere. De ere kun ifølge Grundlovens Paragraf fritagne for Offer — „personlige Dvelfer“ staa der, men det er jo kun Offer, og det spiller dog ingen stor Rolle. Alt det øvrige, Kirketienden f. Eks., som er det vigtigste, og som er en stor Udgift, og enhver anden Afgift maa de betale lige saa vel som enhver anden, og saa skulle de endda svare Skat af deres Kirke, og den Udgift bliver heller ikke saa lille, fordi Kirken jo er et temmelig stort Hus, og det bliver jo taget efter Maal, og Skatten bliver derfor ikke saa ringe. Saa vidt jeg ved — jeg er ikke ganske sikker i min Sag — har man søgt Generaldirektoratet for Skattevæsenet om at blive fri, men har faaet et afflaende Svar, som sagt saa vidt jeg ved, men jeg kan muligvis tage fejl, dog tror jeg, at det er rigtigt. Ja, jeg vil tilføje endnu et Eksempel, og henlede den højt ærede Finansministers Opmærksomhed paa dette Forhold, maaste det kunde blive oplyst, hvorledes det forholder sig, og navnlig, om det kan forventes, at Forholdene kunne blive ændrede med Hensyn til det her omtalte, eller man i alt Fald kan komme dertil, at man fritager de Fritagelser, som søge derom. Det vilde i et hvert Fald være i god Overensstemmelse med den Aand, som dikterede